

[Tang Sørensen]

landbrugets problemer. Jeg tror, hr. Arne Bjerregaard skulle gå et par måneder tilbage i sin hukommelse for at erindre, om der ikke på daværende tidspunkt var et andet parti, der misforstod landbrugets problemer.

Men det korte af det lange er, at nok kan man diskutere de akutte problemer, vi har i dag – og det er også nødvendigt, at vi får dem diskuteret – men det er langt mere nødvendigt, at vi får taget fat på de langsigtede løsningsmodeller for landbruget. Jeg synes, at debatten i dag har vist, at der findes en klar misforståelse her. Der er ikke ret mange af de politiske ordførere, der har beskæftiget sig med landbrugets fremtid. Jeg kan godt forstå, hvis der er en lang række landmænd, der efter denne debat spørger sig selv om, hvad de skal gøre i fremtiden, om, hvad der er deres håb og deres tro på fremtiden. Debatten har i hvert fald ikke åbnet for en fremtidig landbrugspolitik, der med nogen som helst grund kan give dansk landbrug optimisme. Tværtimod synes jeg, debatten på en lang række områder har været forstemmende. Man har skøjtet hen over problemerne og ikke villet tage fat på de langsigtede løsningsmodeller. Men jeg har stadig væk håbet om og troen på, at et fornuftigt flertal i folketinget vil erkende, at landbruget er Danmarks hovederhverv, og at Danmark ikke har råd til at undvære et landbrugserhverv, der på årsbasis tager omkring 18–19 mia kr. hjem netto i valuta. Det synes jeg vi burde skrive os bag øret, uanset om vi er socialdemokrater, venstrefolk eller fremskridtsfolk.

Janne Normann (RV):

Jeg skal bare lige gøre op med den misforståelse, hr. Westh lå under for, nemlig at der i den radikale folketingsgruppe var tre holdninger til statsgrundskylden. Vi var imod den. I princippet kan man godt diskutere statsgrundskyld, men så skal den omfatte al jord, og det, vi sagde dengang, var, at vi var imod den foreslåede form. Den havde karakter af en straffeforanstaltning over for den devalueringsgevinst, som landbruget forventedes at ville få, og som jo alle andre eksporterende erhverv også fik. Vi sagde også, at selvfølgelig skal landbruget være med til at yde, når der skal ydes, hvis der er et økonomisk grundlag at yde på, men det kan vi jo nu se der ikke er; det har vi fået bekræftet

mere og mere igennem de sidste måneder. Vi var imod den – nogle mere end andre – og derfor var der 7, der undlod at stemme, og 3, der stemte direkte imod. Men det, jeg mente med mine bemærkninger om statsgrundskylden, var, at der forhåbentlig efterhånden kan komme en sådan forståelse for dens skadelige virkning – også psykologisk – at der ikke længere vil være et flertal for statsgrundskylden her i salen. Det er der jo uden os, men det var konstateringen af, at det var der nok stadig væk, jeg beklagede.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Tang Sørensen siger, at vi ikke skal interessere os for, hvem der har sagt dit og dat, og hvornår de har sagt det. Dertil er jeg nødt til at sige, at vi interesserer os meget for, hvad fremskridtspartiet siger; derfor lytter vi også til, hvad partiet siger. Det, jeg sagde i mit første indlæg, var, at fremskridtspartiets forslag ikke løser de akutte problemer, og det vil nok enhver erkende er tilfældet.

Så siger hr. Tang Sørensen, at vi skulle tænke på, hvad vi var med til at lave i december, fordi vi måske skabte nogle problemer dér. Jeg ved ikke, hvilke problemer det er, vi skabte dengang. Vi stemte ikke for nogen af skatterne overhovedet. At vi stemte for en indkomstpøolitik, som vi var gået til valg på, er noget ganske andet, og nogle siger så, at regeringen lever videre på dette. Dertil må jeg sige, at det, jeg har kunnet notere om venstres langsigtede politik eller evne til at se et halvt år frem i tiden i den økonomiske udvikling, bestyrker mig i det, jeg sagde dengang, nemlig at det kunne knibe med at finde et klart alternativ til det, som ikke var særlig godt i øjeblikket.

Hr. Niels Anker Kofoed sagde, at jeg hævde røsten, fordi jeg havde dårlig samvittighed. Nej, den er hvid som sne, hvad det angår, så det skal han såmænd ikke bekymre sig om. Men når jeg hæver røsten, er det altid i tilfælde, hvor jeg forarges over, at der er nogle, der bruger mennesker i nød som pløjekalve for deres egen fremmarch i tilværelsen, og det er det, jeg føler man har gjort ved at fremsætte et sådant forslag, når man for kort tid siden afviste nødvendigheden af sådanne forslag.